

Retten i Aarhus' DOM - 18. januar 2021 - 13-8969/2020 - 4200-72304-00023-20

Anklagemyndigheden mod T , født maj 1945

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 25. august 2020. T er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 216, stk. 2, jf. stk. 1, jf. til dels dagældende § 216, stk. 1, nr. 1, § 223, stk. 1, alt jf. § 225, og til dels jf. § 21, samt overtrædelse af § 232, stk. 1, 2. led, voldtægt til dels ved vold eller trussel om vold ved andet seksuelt forhold end samleje med et stedbarn under 12 år og blufærdighedskrænkelser over for et barn under 15 år,

ved i tiden fra omkring juli 2013 til den 26. april 2020 på adressen Adresse1 , Aarhus, at have haft andet seksuelt forhold end samleje samt forsøg herpå med sin steddatter F , født den 27. april 2008 til dels ved vold eller trussel om vold eller den i situationen liggende trussel om vold ligesom tiltalte krænkede hendes blufærdighed, idet tiltalte adskillige gange herunder flere gange ugentligt selvom hun flere gange modsatte sig udførte følgende:

- viste sig nøgen over for hende og gik mod hendes vilje med hende i bad, hvor tiltalte befølte hende på kroppen, herunder på brysterne og pressede med sine fingre i og på hendes skede,
- slikkede hende i skeden i op til 15 til 30 minutter ad gangen,
- formåede hende til at manipulere sit erigerede lem, idet hun skulle bevæge sin hånd op og ned over hans lem, selvom hun ikke havde lyst, hvor hun mindst en gang løb ud fra værelset,
- formåede hende til at manipulere sit erigerede lem med et vibrerende massageapparat blandt andet under trussel om vold, idet tiltalte flere gange truede med at ville slå moderen V1 , hvis F ikke gjorde som han sagde,
- masturberede sit lem i hendes påsyn herunder med et vibrerende massageapparat,
- løftede hende flere gange ind i soveværelset og formåede hende til at ligge med spredte ben, hvorefter tiltalte berørte hende i skeden med et vibrerende massageapparat,
- viste sig delvist nøgen over for hende, hvor han masturberede i hendes påsyn ligesom han berørte hendes kind med sit lem, hvorefter han forsøgte at få hende til at sutte/slikke på sit lem, hvilket mislykkedes på grund af hendes modstand, ligesom V1 en gang forhindrede dette,

- forsøgte at få hende til at sutte/slikke på sin penis, hvilket hun nægtede, hvorefter tiltalte flere gange tog fat om hendes hoved og pressede F's hoved ned mod hans penis mens hun kæmpede imod,
- slikkede hende på kroppen, herunder maven,

2.

straffelovens § 216, stk. 2, jf. stk. 1, jf. til dels dagældende § 216, stk. 1, nr. 1, og § 223, stk. 1, voldtægt til dels ved vold eller trussel om vold ved samleje med et stedbarn under 12 år

ved i tiden fra omkring år 2015 til den 26. april 2020 på adressen Adresse1 , Aarhus, til dels ved vold eller trussel om vold eller ved den i situationen liggende trussel om vold adskillige gange at have haft vaginalt samleje med sin steddatter F , født den 27. april 2008, idet tiltalte mindst 1 gang ugentligt havde samleje med hende, idet han blandt andet bad hende om at gøre sig klar, hvorefter han gennemførte samleje med hende, uagtet hun flere gange sagde, at det gjorde ondt,

3.

straffelovens § 235, stk. 2, besiddelse af pornografiske fotografier eller film af personer under 18 år,

ved i tiden før den 26. april 2020 på adressen Adresse1 , Aarhus, have været i besiddelse af 2.552 billeder der indeholdt børnepornografisk materiale i kategori 1, 1.065 billeder der indeholdt børnepornografisk materiale i kategori 2, 61 billeder der indeholdt børnepornografisk materiale i kategori 3, og 21 filmsekvenser der indeholdt børnepornografisk materiale i kategori 1, 48 filmsekvenser der indeholdt børnepornografisk materiale i kategori 2, 4 filmsekvenser der indeholdt børnepornografisk materiale i kategori 3.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om boligbesøgs- og kontaktforbud, jf. straffelovens § 236, stk. 1, nr. 2, nr. 3 og nr. 4, og at forbuddene sker indtil videre, jf. straffelovens § 236, stk. 4.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af computer af mærket HP (kosternr. 108), ekstern harddisk (kosternr. 112), computer af mærket Compaq (kosternr. 402), computer af mærket Amitech (kosternr. 405) hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1 og nr. 3.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1 og 2, men erkendt forhold 3.

Tiltalte har påstået frifindelse over for påstanden om boligbesøgs- og kontaktforbud, men har ikke haft bemærkninger til anklagemyndighedens konfiskationspåstand.

Advokat Helle Iversen har som bistandsadvokat for F , ... , påstået, at tiltalte skal betale 200.000 kr. i erstatning

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnerne V1 , V2 , politibetjent V3 , V4 , V5 og speciallæge V6 .

Der har endvidere for lukkede døre, jf. retsplejelovens § 29 a, stk. 2, jf. stk. 1, været afspillet en videooptagelse med afhøring af forurettede, F . Optagelsen har en varighed på 1 time og 23 minutter.

[FORKLARINGER UDELDAT]

Af **IT-teknisk erklæring** af 2. juli 2020 (fil 1, s. 369 ff.), vedrørende stationær HP-computer, kosternummer 108, fremgår bl.a. følgende:

" ...

Konklusion

Der fandtes 47 billeder omfattet af straffelovens § 235 [...]

[...]Billederne havde oprettelsesdato i perioden fra den 13/09/08 til den 10/08/12.

KGB-filer, indeholdende billeder omfattet af straffelovens § 235, havde oprettelsesdato i perioden fra den 04/07/08 til den 05/12/11.

..."

Af **IT-teknisk erklæring** af 2. juli 2020 (fil 1, s. 390 ff.), vedrørende ekstern harddisk, kosternummer 112, fremgår bl.a. følgende:

" ...

Konklusion

Der fandtes 701 billeder omfattet af straffelovens § 235[...]

[...]Billederne havde oprettelsesdato i perioden fra den 20/04/07 til den 25/02/20.

KGB-filer, indeholdende billeder omfattet af straffelovens § 235, havde oprettelsesdato i perioden fra den 20/04/07 til den 23/06/15.

Af **IT-teknisk erklæring** af 2. juli 2020 (fil 1, s. 405 ff.), vedrørende stationær Compaq-computer, kosternummer 402, fremgår bl.a. følgende:

"...

Konklusion

Der fandtes 980 billeder omfattet af straffelovens§ 235[...]

[...]Billederne havde oprettelsesdato i perioden fra den 13/02/05 til den 05/11/10. Se pkt. 3.1.

KGB-filer, indeholdende billeder omfattet af straffelovens§ 235, havde oprettelsesdato i perioden fra den 28/01/05 til den 20/11/11.

Af **IT-teknisk erklæring** af 2. juli 2020 (fil 1, s. 413 ff.), vedrørende stationær Amitech-computer, koster-nummer 405, fremgår bl.a. følgende:

"...

Konklusion

Der fandtes 1950 billeder omfattet af straffelovens§ 235[...]

[...]Billederne havde oprettelsesdato i perioden fra den 28/04/97 til den 19/06/03. Se pkt. 3.1.

Der fandtes en filmsekvens omfattet af straffelovens § 235.

Filmsekvensen var i kategori 1 og havde oprettelsesdato den 14/08/00. Se pkt. 3.2.

Enheden var forsynet med to harddiske. Systemdisken var jf. datasikringserklæringen defekt og det var derfor ikke muligt at udfinde data om operativsystem og brugerkonto. Se pkt. 6.1.

..."

Af **retspsykiatrisk erklæring** af 11. august 2020 vedrørende T fremgår

"...

Konklusion

T er ikke sindssyg og kan ikke antages at have været det på tidspunktet for de nu påsigtede handlinger. Han er normalt begavet, og der er intet, der tyder på organisk hjerneskade. Han var ikke på tidspunktet for de påsigtede handlinger under indflydelse af alkohol eller andre rusmidler.

T er opvokset under stabile sociale forhold. Han klarede sig godt i skolen, blev uddannet folkeskolelærer, arbejdede som dette, indtil han blev opfordret til at sige op i forbindelse med en dom for blufærdighedskrænkelser af en mindreårig pige. Efterfølgende har han sporadisk arbejdet som vikar, og han er nu folkepensionist. Han er gift for 3. gang med en væsentlig yngre kvinde på 34 år. Han mødte hende over en filippinsk datingside for 10 år siden og bragte hende og den nu 11-årige datter hertil. Sammen har parret fået et barn, som nu er 3 år.

Personlighedsmæssigt er observanden afvigende, selvoptaget og selvcentreret med begrænset evne til og interesse for at sætte sig ind i andre menneskers tanker og følelser. Han synes tilbøjelig til at være udadprojicerende, manipulerende, devaluerende og manipulerende med en trang til at nedgøre og ydmyge andre mennesker. Han har ingen erkendelse af egen afvigende seksualitet. Han afviser pædofile interesser.

T er formentlig pædofil. Han har en narcissistisk personlighedsforstyrrelse.

T tilhører den personkreds, som omtales i straffelovens § 69. Ifald han kendes skyldig, kan ikke anbefales foranstaltning i henhold til samme lovs § 68 som mere formålstjenlig end straf.
..."

Tiltalte har under sagen selv ønsket at afgive en udtalelse hertil, der i retsbogen af 18. januar 2021 er gengivet således:

"Tiltalte forklarede, at han ikke mener, at den undersøgende overlæge i psykiatri var objektiv og upartisk i sin kliniske vurdering i mentalundersøgelsen, da hun på forhånd var bekendt med de tidligere anklager imod ham. Dommen fra 1993 var et klart justitsmord. Det var ord mod ord, og der var ingen bevis for noget som helst, ligesom det i øvrigt er tilfældet i nærværende sag.

Overlægen har også haft udeladt et spørgsmål om, hvorvidt han gik til prostituerede, efter han blev skilt, hvilket han aldrig har gjort. Det synes overlægen var mærkeligt, at han ikke gjorde, når nu han var blevet skilt. Overlægen har desuden fordrejet flere af hans udtalelser, herunder hvad han følte i forbindelse med sin skilsmisse. Overlægen var åbenlyst ude på at nedgøre og ydmyge ham, og hun var ikke neutral og professionel.

Det absolut eneste rigtige i overlægens konklusion er, at han ikke er sindssyg. For man må jo være sindssyg, hvis man begår de "uhyrligheder", som han beskyldes for. Han fortryder, at han gik med til at lade sig mentalundersøge. Det er snarere hans kone, V1, der burde have været mentalundersøgt, da hendes mentale tilstand gør, at der kan opstå den slags episoder, der fandt sted den 26. april 2020. Han havde håbet på, at retten havde set på hans sag med objektive frem for med følelsesmæssige briller."

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 26. april 2020.

Rettens begrundelse og afgørelse

Rettens skyldkendelse er i retsbog af 18. januar 2021 gengivet således:

"Kendelse om skyldsspørgsmålet:

Generelle bemærkninger:

Forurettede, F, har efter det indtryk retten har fået ved den foreviste videoafhøring afgivet en troværdig og detaljeret forklaring, der for så vidt angår omtalen af de enkelte overgrebs karakter har været uden tendens til overdrivelse eller overdramatisering. Forklaringen har derimod – navnlig i forhold 2 – været præget af en vis usikkerhed for så vidt angår tidsfæstelsen og hyppigheden af overgrebene. Denne usikkerhed er efter rettens vurdering forståelig, når henses til forurettedes alder, tidsforløbet i sagen samt de omstændigheder, der fandt sted den 26. april 2020, som førte til anholdelse

af tiltalte, der er forurettedes stedfar, og med efterfølgende undersøgelse af forurettede på Retsmedicinsk Institut forud for videoafhøringen næste morgen, og rykker efter rettens vurdering ikke ved forklaringens grundlæggende troværdighed.

Retten finder, at forurettedes forklaring støttes af forklaringen afgivet af hendes mor, V1, og den observation V1 gjorde sig tidligt søndag morgen, da hun trådte ind i stuen i sit og tiltaltes fælles hjem. Retten lægger efter V1's forklaring således til grund, at hun greb tiltalte i at stå med delvist erigeret lem ind over forurettede, der sad i sofaen med tiltaltes mobiltelefon. Det bemærkes hertil, at V1's efterfølgende ophidsede reaktion – sammenholdt med indholdet af Messengerkorrespondancen med tiltaltes søn, V2, samt dennes afgivne vidneforklaring – understøtter, at der konkret fandt et seksuelt overgreb sted fra tiltaltes side, der i hvert fald er omfattet af straffelovens § 232, jf. herved forhold 1. Denne episode er dermed i sig selv med til at underbygge troværdigheden af forurettedes forklaring.

Forurettedes forklaring støttes endvidere af forklaringen afgivet af V5, til hvem forurettede over Snapchat, ca. fem uger forud for det passerende den 26. april 2020, havde åbnet op over for og fortalt, at tiltalte berørte hende på upassende måde "i privaten", hvilket efter V5's nærmere forespørgsel viste sig at være "tissekonen". Retten finder under henvisning hertil og efter omstændighederne i øvrigt ikke, at der er holdepunkter for, at forurettede i løbet af søndagen blev påvirket til at forklare som sket under videoafhøringen den 27. april 2020.

Derimod finder retten, at tiltaltes forklaring på centrale punkter fremstår utroværdig, herunder bortforklarende og bagatelliserende. Tiltalte omtaler således udelukkende begivenhederne søndag den 26. april 2020 i generelle vendinger, herunder f.eks. at han af V1 blev beskyldt for at have foretaget sig "dit og dat", hvilket han ikke har kunnet gøre nærmere konkret rede for. Dertil har tiltalte stillet sig uforstående over for, at der også er fundet betydelige mængder af børnepornografisk materiale på sine to ældre computere i form af henholdsvis en Amitech og Compaq-pc, og har – for så vidt angår sin erkendelse af besiddelse af børnepornografisk materiale i sagens forhold 3 – forklaret, at det er downloadet i perioden 2007-2009, uanset at det ved de IT-tekniske undersøgelser er bevist, at de fundne filer på tiltaltes computere og hans eksterne harddisk har oprettelsesdatoer, der samlet set ligger i perioden fra 1997 og frem til 2020. Tiltalte har i forbindelse hermed afgivet en utroværdig og usammenhængende forklaring om den internethistorik, som anklagemyndigheden ligeledes har godtgjort ved de IT-tekniske undersøgelser.

Retten bemærker endelig, at det grundlæggende styrker troværdigheden af forurettede og V1's forklaringer, at de ikke har haft nogen egeninteresse i at forklare som sket med risiko for herved at underminere deres eget opholdsgrundlag i Danmark og dermed forværre deres materielle livsvilkår ved at risikere hjemsendelse til Filippinerne; en risiko som forurettede efter sin forklaring var bevidst om.

På ovenstående baggrund og efter en samlet vurdering lægger retten derfor ved bevisbedømmelsen som udgangspunkt forurettedes forklaring til grund med forbehold for de usikkerhedsmomenter, der beskrives nærmere nedenfor i forhold 1 og 2, og som efter almindelige strafferetlige bevisprincipper må komme tiltalte til gode.

Ad forhold 1:

Efter forurettedes forklaring er det bevist, at hun har været udsat for de overgreb fra tiltaltes side, som er nærmere beskrevet i tiltalen.

Anklageskriftets gerningsperiode er angivet fra omkring juli 2013 og frem til 26. april 2020. Forurettede har herom – med nogen usikkerhed – forklaret, at overgrebene tog sin begyndelse, fra da hun var 5 år, hvilket vil sige i 2013, men har andre steder i sin forklaring omtalt, at overgrebene fandt sted, når hendes mor (V1) var på arbejde, og at overgrebene havde taget sin begyndelse før, forurettedes lillesøster, X1 , blev født. Det kan efter oplysningerne i sagen lægges til grund, at V1 fik arbejde som rengøringsassistent hos Rengøringsfirma medio 2015, og at X1 blev født december 2016. På den baggrund lægger retten til grund, at der – med den sikkerhed der må kræves i en straffesag – alene er grundlag for at tidsfæste gerningsperioden fra medio 2015 og frem til anholdelsen af tiltalte den 26. april 2020.

For så vidt angår hyppigheden har forurettede sikkert og konsistent forklaret, at overgrebene fandt sted to gange ugentligt, hvilket støttes af hendes forklaring over for V5 . Det er efter rettens vurdering uden betydning, at forurettede i den forbindelse selv har nævnt tirsdage og torsdage som specifikke ugedage, mens V5 umiddelbart husker det sådan, at forurettede over for hende angav tirsdage og fredage.

Med det anførte tidsmæssige forbehold i relation til gerningsperiodens udstrækning er tiltalte herefter skyldig i overensstemmelse med tiltalen i forhold 1 efter de i tiltalen anførte gerningsbestemmelser. Særligt for så vidt angår henvisningen til dagældende straffelovs § 216, stk. 1, nr. 1, bemærkes, at retten finder, at overgrebene har fundet sted under udnyttelse af den i situationen liggende trussel om vold, og at der således er grundlag for at henføre forholdet herunder. Retten lægger i den forbindelse vægt på, at forurettede har forklaret om, at tiltalte truede med at slå V1 , hvis forurettede ikke gjorde, som han sagde, og at tiltalte endvidere har presset forurettedes hoved ned mod hans lem, mens hun kæmpede imod. Tiltalte har herved forsætligt skabt et tvangs- og trusselspræget regime, hvorunder han har begået overgrebene omhandlet i forhold 1.

Ad forhold 2:

Forurettede har i videoafhøringen indledningsvis forklaret, at hun to gange er blevet vaginalt voldtaget af tiltalte og har tilsvarende på et senere spørgsmål i afhøringen herom forklaret, at det er sket "sjældent". Afslutningsvis i videoafhøringen har hun – efter på ny at være spurgt ind hertil – imidlertid forklaret, at voldtægterne, i lighed med overgrebene omhandlet i forhold 1, fandt sted på ugentlig basis. Hun har også med nogen usikkerhed tidsfæstet voldtægterne og har herunder først forklaret, at det var fra hun var 7 år for senere at forklare, at det var fra, da hun gik i 2. eller 3. klasse.

Retten finder det som ovenfor nævnt forståeligt, at forklaringen, når det kommer til tidsfæstelsen og hyppigheden af overgrebene, kan være præget af en vis usikkerhed. Særligt når henses til, at videoafhøringen varede knap halvanden time og til, at forurettede flere gange undervejs blev spurgt ind til hyppigheden af både overgrebene omhandlet i forhold 1 og forhold 2, finder retten det herunder sandsynligt, at hun kan have sammenblandet de forskellige overgreb samt hyppigheden heraf. Men efter den sikkerhed, der må kræves til domfældelse i en straffesag, finder retten herefter, at der alene er grundlag for at finde tiltalte skyldig i to tilfælde af voldtægter begået inden for 2 år forud for den 26. april 2020, idet bemærkes, at forurettede på afhøringstidspunktet den 27. april 2020 efter de foreliggende oplysninger gik i 5. klasse.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt de to voldtægter har været fuldbyrdede bemærkes, at forurettede både har forklaret om, at tiltaltes lem var *på* hendes "tissekone", mens hun flere andre steder har forklaret om, at hun er sikker på, at den var *inde* i hendes "tissekone", hvortil hun har forklaret, at det føltes "ubehageligt" og gjorde "lidt ondt". Forklaringen herom fremstår – også på dette punkt – selvoplevet og troværdig. Herefter – og under hensyntagen til de begrænsede krav, der i retspraksis, navnlig ved voldtægter over for mindreårige, stilles til omfanget af penetration, for at voldtægten kan anses for fuldbyrdet – finder retten det bevist, at voldtægterne har været fuldbyrdede i straffelovens § 216's forstand.

Endelig bemærkes, at retten – med samme begrundelse som anført ovenfor under forhold 1 vedrørende dagældende straffelovs § 216, stk. 1, nr. 1 – finder, at også voldtægterne fandt sted under den i situationen liggende trussel om vold, som anført i tiltalen. Det bemærkes hertil, at forurettede har forklaret, at hun holdt en pude op foran sit ansigt og således herved tydeligt signalerede sin ulyst over for tiltalte, der desuagtet fuldbyrdede voldtægten.

Tiltalte er derfor – med de nævnte forbehold vedrørende tidsfæstelsen af gerningsperioden og omfanget af voldtægterne – skyldig i forhold 2 efter de i tiltalen anførte bestemmelser.

Ad forhold 3:

Efter tiltaltes forklaring sammenholdt med de IT-tekniske undersøgelser er det bevist, at tiltalte er skyldig i forhold 3 i overensstemmelse med den rejste tiltale.

Thi bestemmes:

Tiltalte er skyldig i forhold 1, dog således at gerningsperioden regnes fra medio 2015 og frem til 26. april 2020, og i forhold 2 skyldig i at have begået to voldtægter omfattet af de i tiltalen nævnte bestemmelser inden for to år forud for den 26. april 2020 samt skyldig i forhold 3 efter anklageskriftet."

Straffen fastsættes til fængsel i 7 år, jf. straffelovens § 216, stk. 2, jf. stk. 1, jf. herved til dels dagældende § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 223, stk. 1, jf. til dels § 225, og til dels § 21, samt § 232, stk. 1, 2. led, og § 235, stk. 2.

Retten har ved straffastsættelsen taget højde for, at tiltalte i forhold 2 alene er fundet skyldig i to voldtægter. I skærpende retning har retten lagt vægt på forholdenes karakter, antallet af overgreb i forhold 1, og at størstedelen af disse overgreb samt voldtægterne i forhold 2 er begået efter den 1. januar 2016 og dermed er omfattet af den skærpelse i straffniveauet, der var tilsigtet ved lov nr. 635 af 8. juni 2016.

Retten har endvidere i skærpende retning lagt vægt på, at tiltalte har udnyttet den værgeløse stilling som forurettede befandt sig i, jf. herved straffelovens § 81, nr. 11, og hvorunder hun frygtede for, at hun ville blive sendt tilbage til Filippinerne, hvis tiltalte og forurettedes mor blev skilt som følge af, at hun åbnede op og fortalte om forholdene.

Tiltalte har begået overgrebene i sit hjem gennem en periode på 5 år over for sin steddatter og er efter de lægelige oplysninger i mentalundersøgelsen "formentlig pædofil". Under hensyntagen hertil samt til overgrebenes karakter i forhold 1 og 2 og antal og hyppighed i forhold 1 – samt til at en del af overgrebene er begået efter den 1. januar 2020, hvor lov nr. 1425 af 17. december 2019 trådte i kraft, jf. endvidere herom

nedenfor, og hvorved bl.a. betingelserne efter § 236, stk. 3, for at idømme forbud efter stk. 1 blev lempet – finder retten efter en samlet vurdering, at anklagemyndighedens påstand om bolig- og besøgsforbud skal tages til følge, jf. straffelovens § 236, stk. 1, nr. 2 og 3.

Forbud skal efter ændringen af straffelovens § 236, stk. 4, ved ovennævnte lov, som udgangspunkt gives ”indtil videre” og således gøres tidsubegrænset. Det følger imidlertid af ikrafttrædelsesbestemmelsen i ændringslovens § 2, stk. 2, modsætningsvis, at den del af lovændringen, der angår lempelsen i betingelserne for at meddele forbud, og den del som skærpede forbuddets tidsmæssige rækkevidde, alene har virkning for forhold begået efter lovens ikrafttræden. Det bemærkes hertil, at da en del af gerningsperioden (knap 5 måneder) tidsmæssigt ligger efter den 1. januar 2020 fastsættes forbuddets rækkevidde – under hensyntagen til forholdenes karakter og til, at tiltalte nu er idømt en fængselsstraf på 7 år – efter en samlet vurdering i overensstemmelse med udgangspunktet i nugældende straffelovs § 236, stk. 4. Forbuddet gælder således indtil videre.

For så vidt angår påstanden om kontaktforbud efter straffelovens § 236, stk. 1, nr. 4, bemærkes, at da tiltalte ikke specifikt har opsøgt forurettede over internettet, og da kriminaliteten efter sin beskaffenhed ikke har karakter af, at tiltalte via internettet opsøgte og tog kontakt til mindreårige, finder retten ikke, at der er fuldt tilstrækkeligt grundlag for tillige at pålægge tiltalte et forbud mod gennem internettet at søge at kontakte børn under 18 år.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1. Det er efter omstændighederne og forholdets karakter ikke nødvendigt tillige at citere § 75, stk. 2, nr. 3.

Retsformanden tager påstanden om tortgodtgørelse til følge som nedenfor bestemt. Der er herved lagt vægt på karakteren og omfanget af forholdene, forurettedes alder samt hendes tillids- og afhængighedsforhold til tiltalte. Ved fastsættelsen af tortgodtgørelsen er der taget hensyn til den forhøjelse af godtgørelsesniveauet, der var tilsigtet ved lov nr. 140 af 28. februar 2018. Loven trådte i kraft den 1. april 2018, og det fremgår af lovens § 5, stk. 4, at forhøjelsen i godtgørelsesniveauet gælder erstatningsansvar for skader, der indtræder efter lovens ikrafttræden. Det bemærkes hertil, at knap halvdelen af gerningsperioden tidsmæssigt ligger efter denne dato, og at voldtægterne omfattet af forhold 2 tidsmæssigt ligeledes har fundet sted efter denne dato. Kravet forrentes med procesrente fra den 12. februar 2021, jf. erstatningsansvarslovens § 16.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T , skal straffes med fængsel i 7 år.

Tiltalte forbydes indtil videre uden politiets tilladelse at lade børn under 18 år tage ophold i sin bolig eller selv tage ophold hos personer, hos hvem der opholder sig børn under 18 år (boligforbud) og at modtage besøg af børn under 18 år, der ikke er ledsaget af en voksen (besøgsforbud).

Hos tiltalte konfiskeres 3 computere (kosternumre 108, 402 og 405) samt en ekstern harddisk (kosternum-
mer 112).

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til bistandsadvokat, Advokat Helle Iversen for F , ... , betale 200.000 kr. med
tillæg af procesrente fra den 12. februar 2021.